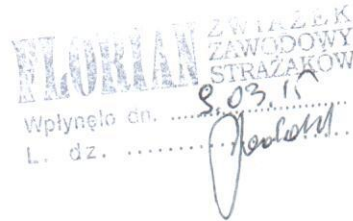

**KOMENDA GŁÓWNA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ**

BKSW-III-051/3-5/15

Warszawa, dnia 27 lutego 2015 r.

Pan

Krzysztof **Oleksak**

Przewodniczący Zarządu Krajowego

Związku Zawodowego Strażaków „FLORIAN”

Stanowiony Paweł Przewodniczący

Odpowiadając na pismo znak: ZKP-1603/8/2015 z dnia 5 lutego 2015 r., dotyczące wyjaśnienia sprawy wyrównania za okres trzech lat wstecz po zaliczeniu do stażu pracy okresu nieskładkowego pracy na gospodarstwie rolnym, uprzejmie informuję, że w przedmiotowej sprawie ustalono, co następuje.

Przede wszystkim należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2013 r., poz.1340, ze zm.) (dalej ustawa o PSP) kierownik jednostki organizacyjnej właściwego szczebla jest uprawniony do mianowania strażaka na stanowisko służbowe, co obejmuje wydanie aktu mianowania o charakterze decyzji administracyjnej; przenoszenie na inne stanowisko służbowe; powierzanie pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku; zawieszanie w czynnościach służbowych albo zwalnianie ze służby. Zatem w zakresie zatrudnienia i uposażenia strażaków decyduje właściwy miejscowo komendant wojewódzki lub powiatowy, który musi przestrzegać przepisów powszechnie obowiązującego prawa i ponosi za swoje decyzje odpowiedzialność. Od rozstrzygnięć przełożonego uprawnionego do mianowania służy strażakowi tryb odwoławczy do wyższego przełożonego, a w przypadku decyzji Komendanta Głównego PSP do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W związku z tym, że uposażenie strażaka jest określone w decyzji administracyjnej (akt mianowania), po wyczerpaniu podanej ścieżki pozostaje jeszcze możliwość złożenia skargi do sądu administracyjnego. Z racji nawiązywania stosunku służbowego z właściwym miejscowo kierownikiem jednostki organizacyjnej PSP, nie sposób przyjąć jednolitej wykładni i narzucić określonego sposobu postępowania w kwestii wypłacania przedmiotowego wyrównania w skali kraju.

Odnosząc się do właściwości sądów co do rozstrzygnięcia poruszanego problemu, mając na uwadze art. 111a ustawy o Państwowej Straży Pożarnej oraz orzecznictwo w tym zakresie, niemożliwe jest przyjęcie jednoznacznego stanowiska, co znajduje potwierdzenie w przykładowych orzeczeniach: Naczelnego Sądu Administracyjnego (postanowienie NSA z dnia 30 września 2008 r., sygn. akt I OSK 1156/08), Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (wyrok z dnia 23 marca 2010 r., sygn. akt II SA/Wa 1403/09). Jednakże, biorąc pod uwagę stosunek służbowy strażaka PSP i przywołaną powyżej decyzję odnośnie jego mianowania i ustalenia uposażenia w drodze decyzji administracyjnej, słuszne wydaje się jednak prowadzenie postępowania na takiej właśnie drodze. Pogląd, że stosunek służbowy strażaka PSP jest administracyjnym stosunkiem, uregulowanym w pełni przepisami ustawy o PSP, eliminuje odwoływanie się do przepisów kodeksu pracy bądź innych ustaw, jeśli takie wskazanie nie znajduje się w ustawie o PSP. Potwierdzeniem takiego podejścia jest orzecznictwo NSA m.in.: postanowienie NSAz 29.01.1993 r., sygn. akt II SA 2468/92, wyrok NSA z 15.06.2010 r., sygn. akt I OSK 1705/0).

Abstrahując od właściwości sądów, której to właściwości same sądy nie rozstrzygnęły, można rozpatrywać rzecz na gruncie wymagalności samego roszczenia. Bezsporne jest, że wysługa lat jest ustalana na dzień przyjęcia do służby, a zmiana uposażenia następuje z dniem zaistnienia okoliczności uzasadniających tę zmianę. Złożenie przez funkcjonariusza w komórce właściwej do spraw kadr dokumentów, potwierdzających okresy mające wpływ na zwiększenie wysługi lat, rozpoczyna postępowanie weryfikacyjne organu, którego pozytywny wynik skutkuje wydaniem decyzji administracyjnej. W przedmiotowej decyzji wskazana jest data wzrostu uposażenia, jako data złożenia stosownych dokumentów i w tym dniu powstaje także wymagalność roszczenia. Stąd, nie może być mowy o skorzystaniu z prawa wynikającego z art. 92 ust. 1 ustawy o PSP, które stanowi, że roszczenia przedawniają się z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Nie powinno zatem budzić niczych wątpliwości, że niemożliwe jest dochodzenie roszczenia przed zaistnieniem jego wymagalności, co miałoby miejsce w przypadku trzech lat wstecz od dnia ujawnienia faktu pracy na gospodarstwie rolnym. Takie stanowisko jest zbieżne z prawomocnymi wyrokami WSA w Warszawie z dnia 8.08.2013 r., sygn. akt II SA/Wa 758/13 i z dnia 2.10.2013 r., sygn. akt II SA/Wa 1054/13. Natomiast, w wyroku WSA w Warszawie z dnia 5.06.2014 r., sygn. akt VIII SA/Wa 222/14 znalazło się wskazanie, że treść decyzji w zakresie ustalenia prawa do wzrostu uposażenia z tytułu wysługi ma charakter konstytucyjny, a zatem ustalający uprawnienia na przyszłość.

Reasumując, wprawdzie orzecznictwo w kwestii właściwości sądów, co do rozstrzygnięcia spraw majątkowych, wynikających ze stosunku służbowego strażaków, nie jest ugruntowane i jednoznaczne, ale nie to stanowi w tym przypadku sedno problemu. Stosując reguły wnioskowania logicznego i fakty podane powyżej skłaniam się jednak do stanowiska o konieczności rozpatrywania spraw uposażenia strażaków PSP na drodze administracyjnej, a w przypadku wyczerpania procedury odwoławczej na drodze sądowo-administracyjnej. Nie ogranicza to tym samym prawa strażaków PSP do zwracania się z indywidualnymi wnioskami do właściwego sądu, ani nie podważa orzeczonych wyroków, które mogą być odmienne w każdym przypadku.

Z paszportem

KOMENDANT GŁÓWNY
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
z up.
nadbryg. Piotr KWIATKOWSKI
Zastępca Komendanta Głównego